

культури працівників шляхом формування гендерної ідентичності, розвитку особистої та професійної ідентичності [2].

Можна припустити, що розвиток розставляє все на свої місця, якщо не створює штучних бар'єрів. Суспільство змінюється, і зараз важливіше отримати роботу мрії, ніж турбуватися про те, що скажуть інші. Межі між чоловічими та жіночими обов'язками не чіткі, тому можна вважати, що їх немає.

Не можна сказати, що професія поліцейського виключно чоловіча. Сьогодні не варто ділити професію на чоловіків і жінок, адже чоловік, якщо захоче, неодмінно досягне цієї мети.

Тому в навчальний процес випускників ЗВО – майбутніх поліцейських доцільно вводити спеціально розроблені курси чи дисципліни, що містять гендерну проблематику.

1. Кікінежді О. М., Кізь О. Б. Формування гендерної культури молоді: науково-методичні матеріали до тренінгової програми. *Практична психологія та соціальна робота*. 2007. № 8. С. 64–68.

2. Васильченко О. І. Формування гендерної культури студентів університету як предмет і об'єкт дослідження. *Вісник Запорізького національного університету*. 2008. № 1. С. 48–52.

Анна СОПИЛЮК

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Науковий керівник:

Дмитро БІЛАН

викладач кафедри спеціальної фізичної
підготовки Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна)

МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ЗАНЯТЬ СИЛОВИМИ ВИДАМИ СПОРТУ

Метою статі є аналіз мотиваційної складової занять спортом у сучасному світі. Відповідно до мети у роботі поставлені завдання, а саме: аналіз потреб сучасної людини згідно з якими можна розробити мотиваційні установки; аналіз ставлення до змагальної діяльності як можливий критерій мотивації.

Проблема збереження фізичного здоров'я є однією з низки вічних проблем, але в сучасному, мінливому та рухливому світі постає як одна з основних, оскільки йдеться про збереження людства як виду. І саме мотивація відіграє головну роль у занятті силовими видами спорту [1]. За її відсутності не можливими постають спортивні завдання та рух до поставленої мети. Мотивація має базуватися на індивідуальних потребах спортсменів, зміст мотивації розкривається у власних стратегічних, тактичних та технічних цілях і проявляється в індивідуальній потребі до занять [2]. На кожному етапі спортивного життя спортсмену-важковикові потрібні короткострокові та статечні цілі, адже спортсмен завжди має прагнути до вдосконалення своїх результатів, не зупиняючись на досягнутому. Інакше це може демотивувати його. Відповідно до досліджень Є. Гогунова та Б. Март'янова є істотна різниця між мотивацією до спорту у жінок та у чоловіків. Адже для чоловіків головними факторами є можливість брати участь у змаганнях, для жінок більш істотними є фактор позитивної оцінки їх успіхів тренером. Але найбільш неочікуваним результатом такого дослідження, як зазначають автори, стали відомості, що половина жінок та дівчат випадково потрапили у спорт. Закінчення спортивної кар'єри більшість опитаних пов'язують з особистими причинами, серед яких відсутні такі: хвороби, сім'я, кар'єра. Отже, велику роль у виборі та заняттях спортом відіграє особистий фактор.

Підсумовуючи вище викладене, можна стверджувати, що потреби сучасної людини зумовлені швидкими темпами розвитку цивілізації, але потреба розвиватися фізично та розумово є як об'єктивно існуюча. Як мотиваційний стимул до занять спортом є змагальна діяльність, на що треба звертати особливу увагу тренерському та викладацькому складу.

1. Біліченко О. О. Особливості мотивації до занять з фізичного виховання у студентів. *Педагогіка, психологія та медикобіологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2011. № 5. С. 3–5.

2. Бойко О. Теоретичні аспекти впливу мотиваційних складових на підвищення ефективності

занять із фізичної культури. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві* : зб. наук. пр. Східноєвроп. нац. ун-ту. ім. Лесі Українки / уклад. А. В. Цьось, С. П. Козіброцький. Луцьк : Східноєвроп. нац. ун-т. ім. Лесі Українки, 2013. № 1 (21). С. 94–98.

Лілія ШАКАЛО

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Інна КОЗУБАЙ

старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РОЛЬ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Актуальність цієї теми зумовлена тим, що англійська мова відіграє в сучасному світі настільки велику роль, що її знання не є розкішшю. Її знають скрізь: як у школах, університетах, на курсах, так і на побутовому рівні. Будь-яка освічена людина просто зобов'язана знати англійську мову, тому що саме вона є ключем до подальшої самоосвіти та самовдосконалення. У наш час більше одного мільярда людей спілкуються англійською. І якщо для половини з них вона є рідною, повсякденною, то приблизно 600 мільйонів вибрали саме її як іноземну.

Кінець ХХ – початок ХХІ ст. став часом неймовірного розширення політичних, економічних та культурних зв'язків України з іноземними країнами. Це спричинило посилення надходження в українську мову чужомовної лексики. Загалом політичне, економічне, наукове, спортивне життя всього світу насичене англійською мовою. Певні саміти та зустрічі членів держав, дебати – все це відбувається з використанням англійської мови. Міжнародна торгівля, робота банківської системи, діяльність транспортної системи проводиться англійською мовою. Міжнаціональні конференції, вивчення міжнародного досвіду та обмін інформацією здійснюється тільки з використанням англійської мови [1].

Зокрема зросла кількість запозичених англіцизмів для найменування нових явищ, наявних в англомовній світовій практиці, і які виникли у мові у зв'язку з політичними та економічними реформами. Багато лінгвістів називали причини запозичень, різні за своїм характером – соціальні, мовні, психологічні. Над цією проблемою працювали багато дослідників, серед яких були: В. Радчук, С. Караванський, В. Русанівський. Сучасна людина без певних лінгвістичних знань не може використовувати новітні блага цивілізації. Вивчення англійської мови стає з кожним роком більш затребуваним. Усі сфери нашої життєдіяльності тією чи іншою мірою вимагають знань англійської мови.

За спостереженнями сучасних лінгвістів, сьогодні основним способом запозичення новітніх слів з англійської в українську мову залишається прямий, безпосередній: англійська мова є мовою-донором у 80 %, а мовою-посередницею – лише у 20 % запозичень [1].

На думку І. Козубай та А. Хаджи, які зазначають, що через останні події світу, а саме пандемії коронавірусу, яка також вплинула на розвиток лексикології, виникли такі слова, як:

- Covidiot – іменник, двокомпонентна одиниця, утворена шляхом словоскладання по типу N+N=N, вперше використаний у 2020 році у значенні «той, хто ігнорує попередження щодо охорони здоров'я чи безпеки, людина, яка набирає продукти без необхідності»:

'See that guy with the 200 toilet paper rolls? What a covidiot'.

That covidiot is hugging everyone she sees (Urban Dictionary, 2020);

- Coronated – дієслово, утворене шляхом додавання суфікса -ed до іменника «corona», вперше вжито у 2020 році у значенні «той, хто інфікований коронавірусом»:

„Don't go to Rotherham dude, it has been coronated» (Urban Dictionary, 2020) [2, с. 23].

Україномовне радіо, телебачення подають велику кількість англіцизмів для дослідження. Англіцизми також широко подані у словниках, які створено останнім часом. Якщо не брати до уваги фахову термінологічну лексику, то в популярному вжитку